

ועכשׁו,
מעבר לְכָל הַזְּמַנִּים,
אֲנִי יָלֵד שְׂרוּעַ עַל מִטָּתִי,
מְעַגֵּל אֶת גּוּפִי,
מְקַרֵּב אֶת בְּרַפִּי אֶל בְּטִנִּי
וְקוֹרֵא סֵפֶר.
סִבְתָּא אֲדָה מְלַהִיטָה אֶת כַּפּוֹת יְדֶיהָ
לְנֹכַח תְּנוּרַת הַנֶּפֶט הַיֶּשֶׁן
וְרוֹחֶשֶׁת מְלִים נְעֻלְמוֹת שֶׁל קוֹנְסוֹזָה
עַל נֶעֱר נְרָדִים וּבֵת מְלֶךְ.
אֲנִי נִתּוֹן כְּלִי בְּעֵלְיָהּ הַפְּתִילָה
נִלְחָץ אֶל הַסֵּפֶר,
מֵרִיחַ בְּתִמְהוֹן אֶת דְּפִיו,
וּמְתַקֵּן מְעֻט אֶת תְּנוּחַת הַקְּרִיאָה.
אֲבָל הַסֵּפֶר לֹא נִשְׁמַע לִי,
הוּא נוֹפֵל מֵהֵיזִים וְנִסְגָּר עַל הַרְצָפָה.
אֲנִי מְדַפְדֵּף בְּמַהִירוֹת וּמְנַסֶּה לְמַצֵּא
אֶת הַמְּקוֹם הָאֲבוּד,
חוֹלֵף בְּמַהִירוֹת עַל פְּנֵי הַדְּפִים,
לוֹטֵף אֶת קְצוֹתֵיהֶם,
מְתַעֲפֵב, תּוֹהֶה בְּאֶחָד הַמְּקוֹמוֹת, וְקוֹרֵא.
עוֹלָם זָר וּבִלְתִּי מִכֶּר עוֹלָה מִן הַמְּלִים,
הֵן לֹא אוֹמְרוֹת לִי דְבָר
מְלִבֵּד הֵד קְלוּשׁ שֶׁל שָׁם
אוֹ שְׁבָרִיר שֶׁל סִפּוּר מְכָר.
אֲנִי מְדַפְדֵּף אַחוֹרָה וְקוֹרֵא מְעֻט.
הַמְּלִים כֹּה מְשֻׁמְשׁוֹת עֵכָשׁוּ,
מְכָרוֹת מְדִי.

* קטע מתוך: עודד מנדה-לוי, מיליון פחות אחת, רעננה: הוצאת אבן-חושן, 2015.

מִהֶסְפוּר עוֹלָה פְּתָאוּם עוֹלָם יְדוּעַ,
קָרוֹב כָּל כָּהֵן.
אֲנִי מְכוּנָן אֶת עֵינַי
בֵּין מַה שֶּׁכָּבֵר נִקְרָא,
לְבֵין מַה שֶּׁנִּדְמָה לְאַרְצֵי רְחוֹקָה.
הִתְנוּעָה אֲטִית וּמִהֶסְסֶת.
בְּעֵדֵינוֹת אֲנִי נוֹגַע בְּמִלָּה
וּבְעוֹד מִלָּה,
קָשׁוּב לְנִשְׁמִתָּה,
וּמִצְלִיחַ לְשׁוּב לְמַחֲזוֹת
שֶׁנֶּעְלְמוּ בְּטְרִיקַת סֶפֶר אַחַת.
הַכֹּל שָׁב לְמִקוּמוֹ,
מִתְיַצֵּב עַד לְמִלָּה
הַנְּכוֹנָה.